

Kelengyeláda

Bútorgyűjtemény

Leltári szám: 70.240.1

Készítés ideje: 1600 KÖRÜL

Készítés helye: Magyarország

Anyag: diófa; fenyőfa; haboskőris; jávorfa (juharfa); tiszafa

Technika: berakott díszítés; borítás; faragott; fém veretes; festett; pácolt

Méreték:
szélesség: 175 cm
mélység: 75 cm
magasság: 110 cm

A kelengyeláda fenyőfa alapon dió és haboskőris borítással készült, tiszafa, jávor és szilvafa berakással, faragott tölgyfa részletekkel, zöld és sárgás-piros festés nyomaival. Fém vereteléssel, oldalain kengyeles vas fülekkel ellátott, zárszerkezete eredeti.

Talapzata három pilaszterrel két fiókos részre osztott. A szélső pilasztereken sötét alapon világos, a középsőn világos alapon sötét veretdíszű intarzia. A szalagkeretelésű fiókok alatt a zsámoly alsó pereme íveken kivágott. A láda homloklapja a talapzattal azonos tagolású, a fordított színállású veretdísz-intarziás pilaszterek két félköríves betétmezőre osztják. A haboskőrisből készült betétmezők külső, ill. belső kerete mértánias díszsáv, ül. rusztika. Az utóbbi a reneszánsz palotahomlokzatok kváderköves kiképzését idézi. A láda tetején két profilléc-keretelésű betétmező, belsejében, amely zöldre festett, illetve nyersen hagyott fenyőfa, ládafia, alatta két kis polccal. E láda felépítési módja, szerkezete, aránya, a Lukrécia jelenetes ládával (ltsz. 5363) rokon.

Irodalom

- Szerk.: Péter Márta: *Reneszánsz és manierizmus. Az európai iparművészet korszakai*. Iparművészeti Múzeum, Budapest, 1988. - Nr. 355. (Vadászi Erzsébet)

